

[Jens Thomsen.]

ninger. Havde vi faaet en saadan fast Arbejdsplan i 1932—33, da Tilskudsordningen, saa vidt jeg husker, begyndte, havde vi i Dag staaet med samtlige Besætninger i rensset Tilstand, bortset fra de enkelte Besætninger, der gennem Uheld har faaet Tilbagefald eller er blevet smittet igen. Det er jo meget beklageligt, naar rene Besætninger smittes igen, det kan nok tage paa Humøret hos den Besætningsejer, der rammes, og det er forstaaeligt, at disse Folk kan tabe Modet med Hensyn til at fortsætte Arbejdet. Det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen nævnte, at det i enkelte Tilfælde har vist sig, at Besætninger er blevet smittet af dem, der passede Kreaturerne, og det er fuldstændig rigtigt, men det er naturligvis noget vanskeligt at stille det Krav til Landbrugsministeren, at han skal forhindre slikt — selv om han er en god Partner, som det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen udtalte. Men der er, bortset fra disse kedelige Uheld, derudover adskillige, der ikke har faaet Interesse for Arbejdet og ikke vil faa det, førend deres Tilbageholdenhed mærkes paa Pengepungen.

Det er altid bedst, naar Fremskridtene kan opnaas gennem frivilligt Arbejde, men det har jo ofte vist sig, at naar et Arbejde er udført godt under fuld Frihed, har det dog været nødvendigt at gennemføre tvungen Lovgivning for at opnaa Forstaaelsen hos et lille Mindretal. Jeg vil i den Forbindelse minde om Lovgivningen om Smørmærkning, Pasteurisering af skummet Mælk og Kvalitetsafregning for Mælken paa Mejerierne, og i Lighed med de her anvendte Fremgangsmaader tror jeg, vi ogsaa maa have en Lovgivning om Rensning af Besætningerne. Men her maa jo handles paa langt Sigt, der maa gives en passende Tidsfrist for de Jordbrugere, der ikke har paabegyndt Arbejdet. Inden for Mejeriorganisationerne har der gennem mange Aar været ført en stærk Agitation for Rensning af Besætningerne, men det er vist ved at være en almindelig Opfattelse der, at den eneste Agitation, der nu batter noget, er at gennemføre saadanne Forhold, at der betales en bedre Pris for de Produkter, der stammer fra de rene Besætninger. Det forekommer mig, at naar Lovgivningen nu vil gøre et nyt Fremstød gennem det foreliggende Lovforslag, bør man maaltbevidst afstikke Linierne for at faa Rensningen gennemført til Bunds. Da Kreaturerne for faa Aar siden var næsten usælgelige, var en Destruktionsordning til mere Støtte for en Udrensning end nu, da der er god Efter-

spørgsel efter Kreaturer, og Tiden nu er derfor gunstig for at faa Rensningen fremskyndet. Ikke blot de rimelige Kreaturpriser nu gør et hurtigt Arbejde fordelagtigt, men Forholdet er jo ogsaa det, at Markens Produkter kan sælges direkte, endda til betydelig højere Priser, end Besætningerne kan give i Øjeblikket. Det er ganske sikkert et Forhold, som ikke vil vare ret langt ud i Fremtiden, og netop derfor er Tiden nu gunstig til en Gennemførelse af Arbejdet; men den er ogsaa heldig til Fastsættelsen af en bestemt Tidsfrist for Afslutningen af dette Arbejde.

Forslaget gaar ud paa, at Staten giver en Trediedel af Pengene til Formaålet paa Betingelse af, at Landbruget selv fremskaffer to Trediedele. Denne Betingelse for Statens Tilskud finder jeg ikke rimelig. Staten giver jo store Tilskud til Grundforbedring af Jord og Bygninger baade i By og paa Land uden at stille tilsvarende Betingelse for Statstilskuddet, og der er ingen Grund for Staten til at indtage et andet Standpunkt, naar Opgaven er at grundforbedre Besætninger. Samfundet har mindst lige saa stor Interesse i at faa Grundforbedringen gennemført for Besætninger som for Jord og Bygninger.

Det er ogsaa en for Landbruget meget uheldig Maade at fremskaffe Pengene paa, at tage en Eksportafgift af Kreaturer. Under normale Forhold bruges der to Trediedele af samtlige Kreaturer paa Hjemmemarkedet, og en Afgift paa den Trediedel, der eksporteres, virker selvsagt ogsaa paa de to Trediedele, som bruges paa Hjemmemarkedet. Naar det samlede Landbrug paa denne Maade fremskaffer 1 Mill. Kr. til Formaålet, koster det 3 Mill. Kr. i formidskede Indtægter gennem Kreaturafsalget. For at tilvejebringe 1 Mill. Kr. til Tuberkulosens Bekæmpelse, maa Landbruget afgive 2 Mill. Kr. til Forbrugerne, og man kan jo godt sige, at det er en noget dyr Finansiering. Det er ogsaa en urimelig Belastning af de Ægne og de Arealer, der kun egner sig til Græsning. Gennem mange Aar er Kreaturerne solgt langt under Produktionsprisen, og selv om Priserne er tilfredsstillende nu, har Græsegnene Krav paa et rimeligt Hensyn i Stedet for en Særbeskatning til Fordel for de tuberkuløse Besætninger.

Hele Destruktionsordningen har for saa vidt heller ikke haft nogen afgørende Betydning for Tuberkulosens Bekæmpelse i den Tid, der er gaaet, og den har det langt mindre i den Tid, vi er inde i, da Kreaturerne er let sælgelige. Jeg har f. Eks. for nogle